

El poble que es proveeix
d'aigua per mitjà dels tubs
URALITA
és un poble feliç

LA PUBLICITAT

ANY L. — NUM. 16.971. — PREU: 10 CENTIMS
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 1910-4
BARCELONA, DIMECRES, 29 D'AGOST DE 1928
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PLÇA DE CATALUNYA, 2. — TELEFON 1017-4

El Govern soviètic ha estat
invitat a adherir-se al
Pacte Kellogg

CRONICA

Sota el freixe d'Aiguaviva

Ja hem deixat enrera Tarragona, alta i augusta, groga i blava, coronada per la gran llum del migdia. Hem passat per davant de la torre dels Escipions, dolorosa; hem travessat ràpidament, gairebé sense adonar-nos-en, Altafulla i Torredembarra; hem passat per sota l'Arc de Barà, sereníssim; en arribar al Vendrell, hem tombat cap amunt. Penedès endins, i hem vist el Montmell davant nostre. L'automòbil puja per la serra coberta de pins. Amb tants tómbos i retombs, la carretera sembla una veta blanca descabdellada en forma de serpentina damunt la verdor de la pineda. Aviat sentim un aire fort i fresc i aromàtic que ens diu que som a bona alçada. Aquell vent de llevant que al matí es feia enutjós vora la mar, dalt la serra del Montmell es converteix en vent agradable.

Però no arribem al Montmell. Aquesta muntanya alta i prima es desclava davant nostre com un mur elevat que separa el Penedès i el Camp de Tarragona. Ens hem quedat a la banda del Penedès, i guaitem als nostres peus la dilatada plana. Hem passat per davant d'un caseriu somnient: aviram que picoteja al carrer, uns infants que juguen amb lentitud; una joveguana que escolofolla ametlles al llindar de la casa; una monja jove i menuda que es repenja a la porta exterior d'una masia tenint obert a la mà un llibre devot; una dona d'homes, que són al tros o al mercat.

Hem baixat del vehicle, davant mateix d'Aiguaviva. No hi havien estat mai. Quan els nostres dos companys d'excursió, amics estimadíssims, ens deien, pel camí, que dinariem a Aiguaviva, nosaltres ens imaginàvem un lloc tot diferent. Però la nostra sorpresa ha estat joiosa. Quin dolç i bell i clàssic lloc! La seva bellesa és d'aquelles que més ens plauen: una bellesa neta i senzilla. Aiguaviva és una deu d'aigua que brolla de terra en mig d'un misteri de roques i fonts que s'entrellacen formant un petit rec. tremoladís. És una aigua que us dona, en efecte, la sensació de cosa viva, i encara direm de cosa acabada de néixer. Damunt l'indret on l'aigua neix, hi ha una sobria construcció de pedra i calç, amb una triple arcada a la part superior; aquesta construcció no afegeix res a la bellesa del lloc, però tampoc la perjudica.

Després de la fresca vena d'aigua, el millor encís d'aquest lloc apartat és el freixe que l'ombrreja. És un freixe centenari, ben rigorós i ufanós, que alça la seva soca enorme al costat mateix del rec. A l'ombra de l'arbre protector, s'ha format una plaqueta, limitada per un llarg pedris.

Sota el freixe d'Aiguaviva els tres amics hem parlat llargament, en una conversa variable i íntima. Hem estat contents de revivir l'antiga amistat personal i de comprovar que ens lligava, més enllà de la simplicitat del cor, l'essencial unitat de les idees. Els tres ens tornàvem a veure i nosaltres ens estèssim massa temps tancats en nosaltres mateixos i no trobàvem l'expansió de l'amistat, la comunió del sentiment i del pensament que crea la solidaritat de les ànimes. La decoració natural d'un escenari de muntanya afegeix al nou encís a aquestes converses, que són una font d'optimisme i d'energia espiritual.

Les hores d'aquesta tarda ens han rejuenit i ens han encoratjat. Aquestes forces profundes de l'esperit i de la natura són les que nodreixen la nostra vida; les que ens donen tremp per al treball i per al combat; les que ens empenyen per un camí que no és el de les vanitats ni el de les ambicions, sinó el d'un deure cívica, en el compliment del qual trobem la satisfacció d'una necessitat psíquica, la justificació de la pròpia existència individual. Què hi fa els tres, nobles o innobles, dels combats dels homes? Què hi fa la purpura dels moments de dolor? Què hi fa l'angúnia dels tristes espectacles humans? En hores així s'omplen en l'ànima nostra els dipòsits de la fe, sentim que ens penetra la claror de l'optimisme. Ens trobem bé en mig del vent fort que és com una invitació a la lluita...

El sol cau darrera el Montmell mig enfosquit. Encara hem d'anar a Santes Creus. Ens cal deixar les delícies d'Aiguaviva. Baixem serra avall, entre els tómbos i els retombs, mentre tornem per la ruta serpentejant els carros de pagès que han anat al mercat de Vilafraanca. De tornada, nosaltres ens sentim més forts, més reposats i més segurs. Hem-vos ací el ric tresor que hem trobat sota el freixe d'Aiguaviva.

A. ROVIRA I VIRGILI

Per als damnificats pels incendis del Montnegre

Hem rebut un donatiu anònim de CINQUANTA pessetes, un altre de CINQUANTA pessetes més de la senyora Esperança Roldán, vídua d'Albert, i fills. Aquests donatius seran fructuosos, com els anteriors, a Joaquim Ruyra, a Blanes. Sabem per conducte fidedigne que entre l'element excursionista hi ha algunes entitats de les més significades que pensen organitzar un festiu per a recollir fons a profit dels damnificats dels boscos del Montnegre.

Dintre pocs dies es podran donar detalls més concrets sobre la manera de com s'efectuarà l'esmentat acte benèfic.

Celebrem que siguin els excursionistes els qui comencin a fer quelcom de positiu.

(La informació gràfica a la pàgina 4)

Full de dietari

EL SENYOR CANONS PREN LES AIGÜES

Senyor Canons.—Ah, quin desencant! Les aigües són excel·lents, però el paisatge no val res. Jo que enia ple d'illusions després d'haver llegit els prospectes...

Senyor Duran.—Els prospectes són la literatura oficial dels balnearis. Fa mal fet de fiar-se'n. Segons la literatura oficial, tots els balnearis tenen una situació enviable, gaudeixen d'una temperatura ideal, són voltats de boscos amenissims i són base d'operacions per visitar una mala fi de monuments il·lustres i de reconcs pintorescos.

Senyor Canons.—Ja té raó... Mai no som prou naïfs. No escarmentem del tot... Jo prou havia rebaixat el cinquanta per cent del que deia el prospecte, però encara he quedat curt... Havia d'haver rebaixat el noranta...

Senyor Duran.—Per què? El temps que ha passat somniant aquest indret com una supervivència del Paradís, ha estat un temps deliciós... ¿Per què voldria no haver-lo viscut?

Senyor Canons.—Home, molt senzill! No m'agrada viure d'illusions...

Senyor Duran.—Tots en vivim.

Senyor Canons.—No pas jo!

Senyor Duran.—Vostè com tothom. Ha vingut aquí amb l'esperança de trobar dues coses: defectes i guarniment. La primera part del programa li ha fallat una mica: l'indret no és gaire agradable. Hi fa calor. Es car...

Senyor Canons.—Doncs, per això mateix li dic que hauria preferit no fer-me il·lusions, saber per endavant de quin mal havia de morir...

Senyor Duran.—Encara que hagués conegut l'indret i la seva incomfortabilitat no hauria deixat de venir-hi, oi?

Senyor Canons.—Naturalment, perquè l'objecte principal que perseguixo és el remei dels meus dolors i no pas l'esbargiment... Quan estigui curat, prou que m'esbargiré en qualsevol banda...

Senyor Duran.—I tantmateix li prova el tractament aquàtic?

Senyor Canons.—Home, veurà. No ho res en prou ni en contra... Però tinc la convicció que realment em prova.

Senyor Duran.—Es admirable...

Senyor Canons.—Troba?

Senyor Duran.—Sí; trobo que si.

Aquesta aigua presa amb fe i constància no deixarà d'alleujar els seus mals...

Senyor Canons.—D'indicada ho està.

Senyor Duran.—Què diu dels prospectes?

Senyor Canons.—Que tots proclamen que la malura que menys resisteix el tractament d'aquesta aigua, és precisament la que jo pateixo...

Senyor Duran.—Aleshores, cap dubte. Aigua per dins i per fora... L'aigua fa miracles. "Aqua in initium omnium rerum"—ja ho va dir un filòsof grec... Ell ho devia dir en grec, naturalment. Però nosaltres ho repetim en llatí per a més comoditat.

CARLES SOLDEVILA

LA PASQUA DEL MULUD

Tetuan, 28. — De matinada la bateria mora de l'Alcassaba disparà les salves anunciant la Pasqua del Mulud.

La nit darrera el jalifa amb els musulmans notables de totes les càbiles romangueren fins a l'arribada del nou dia resant en la mesquita.

L'art i la vida

Un prejudici romàntic

A. A. ESCALANES

L'hivern passat, una companyia francesa, capitanejada per Harry Baur, va oferir-nos una comèdia d'Emile Bourdet, titulada "Vient de paraître". Tothom hi va veure una sàtira lleugera i àcida dels costums literaris francesos, una caricatura de les batalles que lliuren autors i editors a l'entorn del premi Goncourt. I, naturalment, res d'això hi mancava. Però si un home volia fixar-s'hi més, i anar al fons mateix de la comèdia, hi podia trobar una cosa importantíssima, una cosa que l'autor tal vegada no hi havia posat — val a dir-ho —, però, que, tanmateix, donava transcendència a la seva aparent lleugeresa, i pes a la seva volguda alacritat; hom podia trobar-hi una severa crítica de la teoria romàntica, segons la qual l'escriptor ha de viure les seves obres.

En efecte: l'heroi de "Vient de paraître", després d'haver fet una novella d'èxit en què explota una anècdota personal — l'anècdota que l'ha conduït al matrimoni — es troba materialment buit. Com que no li ha passat res més, no sap ni pot escriure res més. Pertany a la família d'escriptors que han de viure personalment una passió per poder-la descriure. Així que venen una existència sense sotrats ni incidents, s'apaguen com una llàntia sense oli.

Remei: l'editor el troba. Envia a estuejar, al costat de la parella feliç que formen l'escriptor i la seva muller, un altre novel·lista jove i ben plantat. De seguida es dibuixa l'adulteri. Només de veure'l dibuixat, l'heroi comença de patir, d'inquietar-se; un film de sentiments nous es descabdella dins la seva intima sala de projeccions... La seva dona, que té el compromís de prendre notes dels seus estats de consciència per enriquir el dossier del seu marit, com que s'ha enamorat de debò, s'oblida del seu carnet, o més aviat el tem. No hi ha escrit ni una ratlla.

Però és igual. El trasbals que han passat ell i ella al costat de l'intrús — l'altre escriptor — no ha resultat improductiu. L'heroi ha trobat l'argument d'una altra novella. Pot tornar a escriure. La propaganda que havia fet l'editor, aleshores del triomf del seu primer llibre, no serà una sembrada estèril... Tot marxà! Marxà tant, que no sols un dels personatges, sinó tots tres decidiren de convertir llurs pròpies experiències en argument de llibre.

Em direu, potser, que la creació literària sempre ha recolzat en la vida, i que, per tant, la caricatura que conté "Vient de paraître" no sols atrapa el romanticisme, sinó tota la literatura de cap a cap. El, tindrà l'honor de replicar-vos. La literatura sempre ha treballat sobre dades que li facilitava la vida — això és certíssim —. Ben mirat, encara que vulguem, la literatura no

pot sinó combinar realitats, fragments i escorrialles de realitat. Ara bé: abans del romanticisme hom no considerava indispensable que l'escriptor esdevingués personalment el subjecte de tots els experiments psicològics que volia descriure. Al contrari. Sense renunciar — cal dir-ho? — als elements que provenien de la pròpia experiència, l'escriptor era més aviat el director del laboratori que observa i que explica, que no pas el conillet d'Indes, o el gos que serveix per als experiments.

La novetat que ha dut el romanticisme, i que impregna encara gairebé tota la crítica moderna (admic la que s'ofendria si la qualificàvem de romàntica) és l'obligació per a l'escriptor d'ésser el seu propi conillet d'Indes, és a dir, de reunir en ell mateix la ciència i la paciència, la lucidesa de l'experimentador que no pateix amb la irreflexió de la bestiola turmentada.

Es aquesta exigència, més o menys implícita en l'esperit dels crítics, la que els dóna a lligar tan estretament la vida de l'autor amb llurs pròpies obres que arriben a combatre o a rebaixar aquesta quan creuen o sospiten que ho recolza en anècdotes personals. I el millor elogi que un crític modern pot fer d'una obra moderna, no és de dir que explica bé les passions o que interpreta bé els caràcters, sinó simplement que és una obra "viscuda", que dóna "la sensació mateixa de la realitat", o que és nodrida amb la pròpia sang de l'autor. En canvi, tota obra que marqui la diferència entre subjecte i objecte, que recordi com és insalvable l'abisme que hi ha entre art i natura, mereixerà gairebé infaliblement el blasme de la crítica contemporània. Hom trobarà que l'autor no estima els seus personatges, que no s'hi confon, que no hi cobreja.

I bé: això és — no em voldria equivocar — un punt de vista essencialment romàntic, o sia, un producte de la confusió general que resulta del fet de demanar a la literatura una cosa i de coses: religió, moral, política, pintura, música, filantropia, ciència, etc.

I encara si aquestes coses li fossin demandades, de més a més, a tall d'entremesos, com en determinades èpoques anteriors a Rousseau! Però la nostra pretensió — dic "nostra" perquè és talmunt difusa en la consciència d'avui, que ningú pot assegurar-se'n immune — la nostra pretensió va molt més enllà: vol que la literatura, no sols parli o al·ludeixi o representi aquelles coses, sinó que les segueixi; no s'accontenta d'una simulació o d'un artífici, vol la realitat mateixa, captada de viu en viu en el llibre.

I això pot ésser? I això és alguna vegada?

Un altre dia tractarem d'escatir-ho. Avui prou hem fet de plantejar el magnètic problema.

MYSELF

Una previsió de l'astrònom Charles Nordmann

S'apagarà el sol un dia d'aquests?

Paris, 28. — "Le Matin" inserix un curiós article del conegut astrònom Charles Nordmann, en el qual se sosté la peregrina teoria que possiblement un dia, potser aquest any, potser el vinent més, potser àdhuc demà, el sol pot apagar-se sobtadament i deixar privat de llum i de calor — ço que és tant com privar-lo de les possibilitats de vida — el nostre planeta.

L'article està argumentat d'aquesta manera: Una dita cèlebre diu que "la naturalesa no camina a salts". Aquesta fórmula, que ens ve dels latins, significa que tot en la naturalesa marxa per gradacions insensibles, amb un moviment continu, ininterromput, lligat. Els savis han estat creient que aquesta era la gran llei dels fenòmens naturals, malgrat de les afirmacions de Cuvier, relatives a determinats transformismes animals, operats de certa manera catastròficament, segons el dit savi i dels principis d'un altre home de ciència, de Vries, que descobrí certes transformacions de les plantes realitzades per "mutacions brusques".

Tots aquests fets, però, no havien molt sensiblement profanat la teoria que la naturalesa no dóna salts. Però avui se sap que cada raig lluminós procedeix del fetge d'un dels electrons, un dels petits planetes que giren al voltant del centre dels àtoms, ha saltat brusquement d'una òrbita que descrivia, a una altra situada lluny de la primera. Si la llum emesa per un cos incandescent, ens sembla homogènia i continua, és a causa del groller dels nostres sentits i perquè aquest fenomen es produeix al mateix temps en un gran nombre d'àtoms diferents.

A força d'estar sotmesos a l'acció del calor i a les topades que els arrenquen poc a poc els seus diversos electrons, produint la llum, els àtoms acaben zairebé per no posseir electrons, per estar reduïts al seu sol nucli. En aquest estat, els àtoms no poden radiar ni llum ni calor, ja que tant el

calor com la llum, són deguts precisament als desplaçaments bruscos dels electrons al voltant del nucli.

Ara bé — i heus aquí quelcom que és molt interessant i ensens una mica inquietant per a nosaltres —: l'astrònom anglès Joana acaba de demostrar per càlculs, en realitat molt convincents, que la sort, la vida, l'evolució d'una estrella de certa edat, sofreixen en bloc la sort dels seus àtoms.

En un moment determinat, quan la temperatura i la pressió en l'interior de l'estrella associen certs valors, quasi tots els àtoms perden bruscament un cert nombre d'electrons. En aquest moment, la potència radiant, la calor i la llum, emeses per l'estrella, disminueixen bruscament en una gran quantitat. La vida d'una estrella envel·lidia, i en particular, la del nostre Sol, està composta de catàstrofes successives, separades per períodes de calma.

Hem-vos ací el que explicaria, potser, els períodes geològics tan diferents, i tan bruscament separats, que s'han succeït en el nostre planeta.

Però hi ha quelcom més greu: els àtoms dels nostres Sol, que és una estrella decrepita, no just tenen electrons. La pròxima vegada perdran per complet, o quasi per complet, la poca calor que els queda, i aquest dia, bruscament refredat el Sol, no il·luminarà ni escalfarà la humanitat, repentinament anoradada.

Aquest dia — acaba dient l'autor de l'article — serà potser aquest any, potser el mes que ve, potser demà, i la mort reunirà de sobte, en un anorreament comú, a aquells que la vida havia unit tan malament.— Fabra.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

COMENTARIS

Un poeta sense nom

Un foll reclos al manicomi de Czernowitz (Bukovina romanesa) va sorprendre el seu metge amb la recitació d'uns admirables poemes alemanys. Els deia com al·lucinat, o bé els escrivia, sense cap norma ortogràfica ni de puntuació, damunt bocins de paper. El metge comunicà la troballa a l'escriptor de llengua alemanya Alfred Sperber, qui va comentar-la, entusiasmat, damunt el "Czernowitzer Morgenblatt". L'article de Sperber va ésser recollit i comentat per Karl Kraus, l'eminent assagista, en la seva revista vienesa. Ara bé: quan la fama del poeta foll de Czernowitz començava de difondre's per l'Europa Central i evocava el precedent de Hoelderlin, sobrevingué el guariment del presumpte autor i es demostrà que versos no eren seus. L'antic foll, pobre serrador quasi analfabet, no solament desconeixia el valor de moltes de les paraules emprades en els versos que havia escrit o declarat, sinó que ni tan sols parlava correctament l'alemany. Piehowicz — que aquest és el nom del foll guarit — havia residit durant dos anys a Fex com a individu de la legió estrangera. I recorda, així sí, que solia aplegar-se en els lleures del campament amb soldats alemanys o austríacs de la legió, per tal de recitar o escoltar versos. Àdhuc ha pogut donar alguns noms. És gairebé evident, doncs, que es troba entre aquells soldats sense pàtria, esclaus de l'aventura, l'autor dels prodigiosos poemes publicats a Czernowitz.

Marcel Ray, que des de les pàgines de *L'Europe Nouvelle* ha fet eco a la gran troballa literària, i gràcies al qual posem les dades que en forma ben sucinta acabem de transcriure, clou el seu article amb una crida als oficials i funcionaris del Marroc frances per tal que ajudin a descobrir "el poeta sense nom". Les lletres, si podem jutjar per les tres versions franceses que hem llegit, s'enriquieren amb un liric de primer ordre. Un liric que — ¡oh inescrutables viarans de la Providència! — haurà estat tret de l'incongnit per un foll.

Heus ací com un cas en rigor novelesc, l'endemà de la descoberta d'un Jean Desbordes, ens diu que l'enorme activitat publicitària del segle comporta, tanmateix, l'existència de genis en l'ombra.

I l'angoixa que traspuja la crida de Marcel Ray ens diu que la passió pels "raids" transatlàntics no ha fet pas minvar la passió per la intel·ligència. ¡Salve, i salva't, poeta sense nom, perdut com l'aeronauta damunt l'oceà, entre els fons i els pesombres d'una legió estrangera! — T. G.

Les serps no mamen

Cada estiu es publica als diaris amb tota mena de detalls — quasi sempre els mateixos — un fet que no és altra cosa que una pura fantasia, una superstició secular.

Cada estiu es troben una dona i una serp reunides a les columnes dels diaris; la dona cria; la serp es fa criar per la dona. La dona sempre té son; la criatura llanguix perquè no troba llet als pits materns. Un dia la serp és descoberta i morta. El seu ventre es troba ple de llet.

I bé: tot això no és més que una llegenda; una superstició.

Per posar les coses en clar, reproduïrem part d'un article aparegut a la revista francesa "La Nature" del primer d'agost:

"Les serps no poden mamar. Els savis que crien serps per observar-les no les han vistes mai beure llet; en canvi, a tots els oïdis els agrada molt l'aigua, en beuen molta i es banyen sovint.

Hem preguntat a la doctora madame M. Phisalix la seva opinió sobre les serps bevedores de llet. Heu-vos-la ací: "Es materialment impossible a les serps de mamar i de practicar tota succió. Quan les serps beuen, la seva boca està tancada i l'aspiració s'efectua per un petit pas que serveix per deixar passar la llengua (quan la fan vibrar)".

El públic pot donar-se compte de com beuen els serps en els jardins zoològics que tenen una secció de rèptils vius, al Museu d'Història Natural, de Paris, per exemple. (A Barcelona això és, per ara, impossible.)

Pot passar que una serp es cargoli al voltant de la cama d'un manífer; pot succeir que una vaca o una cabra sigui mossegada per un escorçó, i en sofrixi; s'esllanguixi de la mateixa manera que el vedell al qual cria. D'altra banda, a les serps els agrada entrar als estables per escalfar-se i les femelles tenen el costum de posar els ous en els fems. Però tot això no prova pas que les serps mamin.

Quant a la llet sortida del cos d'una serp, Mme. Phisalix suposa que es tracta del vitellus dels ous romputs per l'instrument amb el qual el rèptil gràvid és ferit. "Els ous aixafats a conseqüència dels cops formen una massa semi-líquida que empenla l'abdomen i raja quan s'obre el serpent."

Tel que fa a la llet vista a la boca

ES CASARA AHMED ZOGU AMB LA PRINCESA GIOVANNA D'ITALIA?

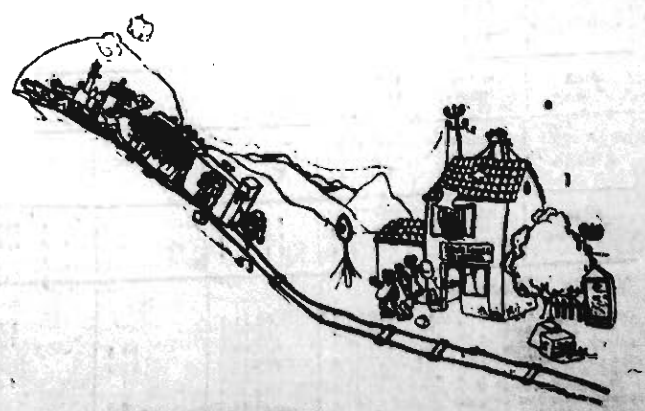
Belgrad, 28. — S'assegura que immediatament després de la coronació, el nou rei d'Albània, Ahmed Zogu, anirà a Roma per tal d'obtenir permís del Papa per a contreure matrimoni amb la princesa Giovanna, filla dels reis d'Itàlia. Ahmed Zogu és de religió musulmana.

Fa uns quants anys s'havia parlat del matrimoni de la princesa Giovanna amb el rei Boris de Bulgària.

del serpent "després d'haver mamar"... el doctor Pierre, en el "Bulletin de la Société Nationale d'Acclimatation de France" (1893), n'havia donat l'explicació següent: el líquid blanquinós pres per llet, seria l'abundant saliva carregada de peptona, que permet al serpent d'engolir i digerir les seves preses sense mastegar-les, perquè ja se sap que les dents de les serps, amb la punxa dirigida endarrere no serveixen més que per retenir la presa ingerida.

A propòsit de les dents de les serps, com es pot admetre que una vaca o una cuga (o una dona) presa per una serp "mamadora" i per consegüent mossegada per les dents acerades pugui consentir sense protestar sorollosament i sense defensar-se?

Però tot el que es digui no privarà pas que la llegenda dels serps que mamen continui corrent pel món. Entre totes les creences populars és una de les més arrelades.

EL VIATGER: —M'ha escapat!... EL CAP D'ESTACIO: —Esperem... potser recularà. (De "Le Rire", de París.)

L'INCENDI DEL MONTNEGRE
Compleix cent anys, aprat, pel foc. Des d'aquest indret en direcció de la muntanya dels Angels hi ha més de vint quilòmetres de bosc cremat

Cambrà de Comerç i Navegació de Barcelona

L'EXPORTACIÓ A MEXICÓ
La Cambra Oficial Espanyola de Comerç de Mèxic ha comunicat a la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona una notícia detallada del contingut de la nova llei de Duanes de l'esmentat país, que entrarà en vigor el dia 1 de setembre vinent. Es refereix a la nota especialment a les formalitats i requisits de les factures comercials que han d'acompanyar les expedicions de mercaderies i les de mostres.

Els interessats en el comerç amb aquella República poden consultar els extrems de què es tracta en el Servei Comercial de la Cambra de Comerç, tots els dies feiners, durant les hores hàbils d'oficina.

La importació del moreno

L'Associació Regional de Ramaders de Catalunya fa arribar als seus associats, que del 2 al 4 d'agost esperen en aquest port el vapor "Apolo", amb carregament de moreno per a ésser repartit als seus associats al preu de 36 pessetes els 100 quilograms sobre arro moll en sacs ramaders nous de 80 quilograms.

Els associats que ho tinguin sol·licitat poden passar per les oficines. Via Laietana, número 3, des del dijous vinent, dia 3 de setembre, a retirar les peticions del número 1 al 7, i així successivament els altres dies.

AVIS

Febre tifòidea
Ara és el moment de recordar-vos la vacunació antitífica i no oblideu que la Sero-bacterina antitífica mixta de Mulford reuneix la màxima garantia que es s'ha d'exigir.

Audiu sense demora a visitar el vostre metge que us vacuni amb la Sero-bacterina antitífica mixta de Mulford, puix que sense cap mena de qüestió quedareu protegits contra la febre tifòidea i contribuïreu amb la vostra conducta a evitar la propagació de tan funesta malaltia.

Aquest número ha passat per la censura governativa

SOLER I TORRA G. BANQUERS

BILLETS
Francesos, 23'65 per cent.
Anglesos, 23'24 ptes.
Italians, 31'65 pessetes.
Belgues, 83'80 per cent.
Suïssos, 116'10 per cent.
Portuguesos, 0'25 ptes.
Alemanya (Reichsmark), 1'44 pessetes.

Austria (Schilling), 0'88 ídem.
Txecoslovàquia, 18 per cent.
Holandesos, 2'40 ptes.
Polonia (Zlotychy), 17'00 ídem.
Grècia, 7'50 per cent.
Suecia, 1'60 ptes.
Noruega, 1'50 ídem.
Dinamarca, 1'60 ídem.
Finlàndia, 14 per cent.
Romania, 3'25 per cent.
Bulgària, 4 per cent.
Turquia, 2'66 pessetes.
Estats Units, 604 ídem.
Canadà, 5'90 pessetes.
Argentina, 2'53 ídem.
Uruguai, 5'90 pessetes.
Xile, 0'70 pessetes.
Brasil, 0'70 pessetes.
Bolívia, 1'15 pessetes.
Colòmbia, 5'00 ídem.
Perú, 2'10 pessetes.
Paraguai, 0'10 pessetes.
Veneçuela, 1'00 ídem.
Japonesos, 2'50 pessetes.
Algerins, 23'35 per cent.
Egipte, 29'30 ptes.
Indonèsia, 2'50 ídem.

OR
Alfons, 116'50 per cent.
Unces, 116'50 ídem.
4 i 2 duros, 116'50 ídem.
1 duro, 7'50 pessetes.
Isabel, 117'50 per cent.
Francs, 115'50 ídem.
Llirres, 29'52 pessetes.
Dòlars, 6 pessetes.
Cuba, 5'95 ídem.
Mèxic nou, 119 per cent.
Veneçuela, 115 ídem.
Marcs, 140 ídem.

DESPATXOS
per llogar a la Plaça de Catalunya, 3, primer, des de pesseces 90 a 175, amb telèfon, grom i ascensor
Raó: Plaça de Catalunya, 3, primer, de 7 a 8 del vespre.

T. S. F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA, 344'8 m.
11'00: Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.
12'00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

13'30: Emissió de sobretaula. El Trio Ibèria interpretarà: "Chang-tung", one-step, G. Garganta; "Sors amargos", tango, Demare; "Ronda gaucha", pericon, J. M. Torrents; "La verbena de la Paloma", selecció, J. Bretón; "A bit of play before her", fox, F. Longás; "Cuatro Caminos", schotis, R. Gálvez; "Olé España", pas doble, P. Mora. Alternant amb discos de gramola, l'encament del Borsí del matí.

14'45: Tancament de l'estació.
17'30: Obertura de l'estació. El Sextet Ràdio interpretarà: "Fidel-Hipp", fox, D. Sanahuja; "Mi Porota", tango, S. Dóres Fors; "De la Pampa", pericon, J. Trullàs.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsí.
18'10: El Sextet Ràdio interpretarà: "Bremen", one-step, J. M. Torrents; "El trobador", selecció, Verdí-Taván; "A la française", vals, A. Gedalgue-Guinaud; "Sarabanda", J. S. Bach; "Schutzmanns-Marsch", marxa, P. Lincke.

19'00: Tancament de l'estació.
20'30: Classe pràctica de sistema Morse, per a alumnes operadors radiotelegrafistes.
20'45: Classe teòrica d'Electrotècnia i Radiotelegrafia, d'acord amb el programa d'examen per a operadors Radiotelegrafistes.

21'00: Cotitzacions de monedes i valors. Darreres notícies. Tancament del Borsí de la tarda.

21'05: L'Orquestra de l'estació interpretarà: "Ballade printanière", marxa, L. Scéce; "El viatge imprevisit", masura, A. Cotó; "Doña Francisquita", selecció, A. Vives.

21'45: Divulgació de les obres de Shakespeare: "Otel·lo", tragèdia en cinc actes, novella per Ramon Portuach.

21'55: L'Orquestra de l'estació interpretarà: "El fill del Tsar", selecció, F. Lehar.

22'00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Tancament de mercats.

MUSICA CORAL
22'05: Concert per l'Orfèu Barcelonès. Director, Joan Altimont. "La

nostra ensenya", P. Serra; "L'heroi Kiera", popular, J. Camelles Ribó; "Idilli", J. Altimont; "Scherzo", Martini; "Sota de Pòim", E. Morera; "El nostre cant", E. Morera; "Pàtria nova", E. Grig.

23'00: Tancament de l'estació.
RADIO CATALANA, 277'8 m.
21'00: Butlletí meteorològic de Catalunya. Pronòstic del temps. Cotitzacions de la Borsa de Barcelona. Sants del dia. Crònica d'art, esports i modes.

Acte de concert: Antònia Sastre, típle; Enric Sales, tenor; Senén Félix Montanyès, rapsoda; Orquestra Ràdio Catalana.

Programa de la senyoreta Sastre: "Amor noble", Camprubí; "Jugando", Quirós; "La tornada", Donavilla; "Para ti sola", Worsley; "Corazón de mujer", Camprubí.

Programa del senyor Sales: "La Fanciulla del West", Puccini; "Lucia", Donizetti; "Werther", Massenet; "El huésped del Sevillano", Guerrero; "Pensando en ti", Ramon Gorgé.

Programa del senyor Félix Montanyès: "Oriental", Zorrilla; "La ciega", Gabriel i Galán; "Sonatina", Rubén Darío; "El embargo", Gabriel i Galán.

Programa de l'Orquestra Ràdio Catalana: "Alte Semester" (marxa), de Lindsay; "Alexandre Stradell" (òpera), Flotow; "Singes et caïman", de Volpatti; "La princesa de la Czarra" (fantasia), Kalmann; "Rienzi" (fantasia), Wagner; "In den tegarten" (vis. lent), Yoshitomo; "Mendoza" (pas doble), Galés.

24'00: Tancament de l'estació.

Vivomir Corta Catalana, 600, davant el Col·legi. Qualitat i assortit en accessoris i aparells per a T. S. F.

LA VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui. — La degollació de Sant Joan Baptista; santes Sabina, màrtir i Cándida, verge i màrtir.

Quaranta hores. — Avui: Capella de la Santa Creu, de dos quarts de sis del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

Comunió reparadora. — Avui: Església parroquial de Sant Cugat.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona de Maig, a Santa Anna, o de la Pietat al Palau.

Veïles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Torn del Mont Calvari.

Porten les escoles per l'ENTRADA AL CENTRE D'ESQUELES; us serà més avantatjós. — Telèfon, 283 G. — Salmerón, 56

ELS TRIBUNALS

RELOTTES RECUPERATS

El dia 23 del que som feu denuncià a la policia, per la mestressa del quiosc de joieria i plateria situat al carrer del Carme, 26, la sotstracció de diversos rellotges usats que tenia per arreglar a l'establiment.

La sotstracció es portà a cap per dos subjectes que entraren amb el pretext d'adquirir un segell d'or, i en un moment de distracció del qui despachava, s'apoderaren dels esmentats rellotges.

Encomanà el servei al cap de la brigada d'investigació criminal, ordenà al seu personal la pràctica de gestions encaminades a la detecció dels autors i recuperació del sotrest. S'han recuperat nou dels rellotges de referència, que han estat posats a disposició del jutjat. Es continuen les gestions per a la captura dels esmentats subjectes.

UNA ESTAFETA A BREDÀ

La policia va facilitar la nota següent:

Fa uns quants dies es presentà a la Jefatura Superior de Policia una comissió composta de diversos veïns del poble de Bredà, i denunciaren dos germans que habiten en aquesta capital, perquè després d'haver fet diverses demandes de llet per a vendre en aquesta ciutat, havien estat estafats cadascun en quantitats que oscil·laven entre 500 i 1.500 pessetes, i que com a resultat de les gestions per ells efectuades per a aconseguir els cobraments s'havien assabentat que els denunciats havien traspassat o posat a nom d'una tercera persona l'establiment que tenien.

El Cap Superior de Policia, ordenà al cap de la Brigada d'Investigació Criminal la instrucció de les oportunitats diligències les quals foren tramessas al Jutjat de guàrdia, i s'aconseguí la detecció d'un dels esmentats germans, però no la de l'altre, que ha desaparegut sense deixar rastre.

Els perjudicats, veïns tots de l'esmentat poble o dels voltants, pugen a deu o dotze.

DETENCIÓ D'UN RECLAMAT

A la frontera fou detingut Marian Baraban Gil, autor d'una estafia de 2.700 pessetes a Jesús Guerra, a les ordres del qual estava com a dependent.

FURT

Josefa Palau, que viu al carrer de València, presentà una denúncia per haver estat víctima d'un furt de joies valorades en 1.000 pessetes i 300 en metàl·lic.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Seració del civil. — Oest. Comitè.

Emília Canals contra Domènec Torta.

Seració del criminal. — Vilafranca.

Barcelona i Drassanes. Tres incidents, per coaccions, falsedat i furt.

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Infanta Beatriz", amb càrrega general i 25 passatgers, de Cádiz.

Vapor espanyol "Sac 3", amb sal, de Torroella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i 52 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 140 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Menor", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "María Mercedes", amb càrrega general i passatger, cap a Palma.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Marsella.

me l', amb càrrega general

passatge, cap a Palma.

Vapor espanyol "Berga", amb càrrega general, cap a Bredà.

Vapor espanyol "Berga", amb càrrega i passatge, cap a Elvisea.

Vapor espanyol "Sac 3", amb càrrega general, cap a Bredà.

Vapor alemany "Marsala", amb càrrega general, cap a Bredà.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Vapor anglès "Rialto", amb càrrega general, cap a Dunkerque.

Informació catalana

* Sota el títol Epigrames escriví Josep Carner a La Ven de Catalunya (28 d'agost):

"El nostre temps, que no deixa pas de retirar-se en quelcom al de la poesia alexandrina, ha vist un ric renovellament de l'epigrama líric. Algun dia caldrà que, entre nosaltres, Tomàs Garcés ens doni una antologia dels epigramistes catalans. Maragall en té algun, Xenius n'havia publicats en el Glossari, els de J. M. López-Picó formarien, a hores d'ara, el cos principal del llibre, però de molts d'altres noms caldria recordar-se abans d'arribar a S. Sánchez-Juan, l'hipersensible darrer mestre del gènere. En pla d'apuntar, tot passant, el de Pere Benavent. Molta de poesia dita d'avanguardia és, en bella part, epigramàtica, i convidaria, em penso, que hi fos liberalment representada.

Quan Pin i Soler volgué compilar una antologia de sonets, es va valer de dues curioses cauteles. L'una va ésser d'incloure a uns quants poetes (ho sé perquè jo era entre ells) a fer-hi, per ço com la garba de bell autuï aplegada no riquesca gaire en noms; l'altra fou de corregir fins a un cert punt les mateixes aportacions admeses, segurament per fer-les més atenyedores de la categoria arquètipa. Tot amb tot, certes incipients provatures meves més aviat en sofriren, i potser també un magnífic sonet de Joaquim Ruyra. No acabó d'ésser partidari de la segona precaució: és arriscadíssim d'emergir-se, adhoc a fi de bé, en una substitució de personalitat. Però del primer emment no gosaria parlar-ne amb cap voluble denegació; i hom agrairia a Tomàs Garcés que ens revesés epigramistes ara gairebé nens potencials. Un d'ells si no m'erro, podria ésser Josep M. Junoy, l'amic i traductor dels epigrames per a les fonts, que ens ha donat aquesta anyada un llibre tan delectable i exemplar, diem, d'epigrames sapiencials.

I, decididament, amo els epigrames. Tenen, tan ràpids, la suggestió eficaç d'un fragment, i ens donen l'íntima satisfacció de la completesa. Capturen per a sempre un encís fugisser, amb la sobrietat de la perfecta punteria i la delicadesa de tracte d'un virtuosisme excepcional.

Una vegada valgué fer l'elogi de la justesa per En Gaudí. Per a ell aquesta virtut intel·lectual, ensenyada sobretot pel grec, era base essencial de la civilització; i quan deia "una solució justa", els seus ulls blaus s'alegraven. Una formació a base d'humanitats, matemàtiques i filosofia, ens donaria generacions afectes a la justesa. És una virtut a la qual el nostre paísatge ens hauria de predisposar, aquesta, com les desolacions desertiques condueixen al lloc comú i a la hiperbole.

Una de les utilitats de l'epigrama és la necessitat de la justesa, severament controlada pel límit. L'epigrama és, doncs, eminentment pacificador i entrenament clàssic.

Un autor d'epigrames—epigrames, entenc, no pas desnaturalitzats, si no segons el ver gení del gènere—no necessitarà de formar-se, com Stendhal, en la lectura del Codi Civil, pràctica que a ell li va dar resultats memorables (una certa freda, imperiosa justesa), però que ha resultat absolutament eixorca per a un tan extraordinari nombre d'advocats...

* És a punt de sortir, editat per Catalunya, el tercer volum de les obres completes de Verdader (Càntic dels cànctics i l'Idill i cants místics).

La mateixa casa editorial té gairebé publicat la redició de Jaume, de J. Pin i Soler.

* Segons ens comuniquen els seus editors:

"L'estiu al cor" és el títol d'un llibre de poemes que l'autor ha donat a les caixes, i que és a punt d'ésser enllestí, per a formar el tercer volum dels "Quaders Joan Llongueres". El llibre conté una sèrie de poesies, dividides en diferents capítols, que formen un seguit de visions d'espectacles naturals, interpretats a través del temperament poètic del conegut escriptor i músic. Aquestes composicions són d'una plàstica i d'una vigoria descriptiva ben reeixides.

Per les referències que en tenim, per part d'alguns que en coneixen diverses mostres, aquest volum de poesies de Joan Llongueres, de prop de 200 pàgines, serà llegit amb veritable delectança.

A l'entorn del meu llibre "Elogi de la mentida"

El senyor Torres Tribó ens prega la publicació de la següent lletra: "La crítica signada per D. G. i inserida a LA PUBLICATAT del divendres passat, em fa precis el següent aclariment:

Primer. — Podria rememorar al senyor D. G. que m'honorés de bon autuï barrant el meu nom i el del meu llibre amb els de Chesterton, Wilde i Remy de Gourmont. Sobre tot amb el de Chesterton.

Però tot i respectant el talent, les idees i la literatura de Chesterton, per exemple, em cal dir que, no només no penso ni escric sota el seu signe, sinó que sóc oposat en absolut a aquell senyor. Tant és així, que malgrat no sigui més que un sentit espectacular, car jo no crec en la influència d'un esperit alt sobre la cultura, ni la moral

del nostre ni de cap poble, és un propòsit iniciat per mi de plantar, davant l'obra catolista i reaccionària dels "Amics de Chesterton" la bandera de Bernard Shaw, realitzant en sentit popular l'edició de les obres d'aquest escriptor de la meua devoció.

Segon. — Un sol punt cita el senyor D. G. del meu llibre, referent a la democràcia, i, més avall, la comparació de la democràcia i la dictadura, i és en aquesta cita on palesa, o la seva insuficiència de comprensió, o la seva precipitació, o la seva mala fe. Li hauria bastat de copiar unes poques ratlles més per a evitar aquest aclariment que en el meu llibre hi és ben explícit, per veure tothom que no sóc enemic de la democràcia ni partidari de la dictadura, i que el que jo die és una senzill revisió que puc resumir en aquestes paraules: jo sóc enemic de tota dictadura, fins i tot quan la dictadura ho és patrocinada per la democràcia. I em dol una interpretació de la democràcia que pot confondre's amb la dictadura.

M'interessa més la dona lliure que el feminisme, i si la democràcia se situava davant la llibertat i el benestar del poble, jo em manifestaria contra la democràcia.

Es aquesta revisió que voldria iniciar ço que fa rebutjable el meu llibre?

Tercer. — El meu llibre no és una freda prova de malabarisme ni un càntic a la mala fe. És una obra que he escrit amb passió, amb els ulls fixos mirant fins la més íntima palpitació de la ferida que fa sofrir la humanitat. Aquest dolor de la humanitat és per a mi digne de respecte. I crec que ho és per tot-hom. La meua defensa de la tesi que sustentó és apassionada. Puc anar errat; potser sí. Potser demà ho veuré jo mateix. Però no puc ni dec tolerar que ningú acusí de malabarisme ni de mala fe una obra que he escrit, repetitxo, impressionat, emocionat, adhoc, equivocant o no, per la sofrença que jo veig que aplanava la humanitat, segons el meu entendre, per haver-se errat — com diu Shaw — de camí moral.

Cal no prejudicar sobre un títol, ni empsar per un anyafes estereotipat. El meu llibre és un crit de llibertat, en ell hi ha tot el meu desig de la possible felicitat per als humils i per als superbs, un cant a l'evolució, a la cultura, a l'art, a tot allò que pugui dur a la humanitat un bri més d'alegria intel·ligent, de cordialitat i de llibertat vers la més alta cobejança espiritual.

No vull amb el propòsit encobrir el procediment. Però sí que em cal renegar de procediments indezibles que tendeixen prèviament i amb la pitjor mala intenció del món a destruir tot allò que no vingui ajustat a una moral i a una plasmasió més o menys dogmàtica d'un principi ideològic moral, social, polític o religiós.

Moltes coses poden — prou que ho sé jo — ésser combatudes en el meu llibre, però sense caure en el confusionisme lamentable que faci veure a l'inrevés — i tant, a l'inrevés — de com és en sí, de cap a peu.

J. Torres Tribó."

La política

LA MORT DEL SENYOR JOSEP ELIES DE MOLINS

Com avançàvem en la "Darrera hora" d'ahir, dilluns a la tarda va deixar d'existir, a la seva finca de Blanes, l'ex-senador senyor Josep Elies de Molins, víctima d'una infecció gastro-intestinal. Tenia vintanta anys.

En la seva vida pública havia militat en el partit conservador, però el senyor Elies de Molins s'havia especialitzat particularment en les qüestions d'agricultura; era autor de diferents llibres, entre els quals recordem "El crédito agrícola y las clases rurales", "Apostolado y propaganda de las asociaciones y sindicatos agrícolas", i d'altres. Havia exercit diversos càrrecs públics.

Darrerament s'havia empsar a gran tenacitat l'obra de reintegració al camp dels obrers sense feina, la Junta de la qual presidia.

D. E. P.

AL MARQUES DE CASA PINZON LI DEDIQUEM UN ACTE DE SIMPATIA.

A Montcada ha tingut lloc un acte de simpatia que la Federació de Comerciants i Industrials, d'aquella població ha dedicat al marqués de Casa Pinzon, tinent d'alcalde delegat de la Comissió d'Exempla de l'Ajuntament de Barcelona, i que fa algun temps està a l'anyada de les seves tasques consistents.

MORT D'UN VETERA CARLISTA

A l'edat de vuitanta quatre anys, ha mort el veterà carlista Cristófor Pérez Montcada, que havia pres part en importants fets d'armes durant la guerra carlista.

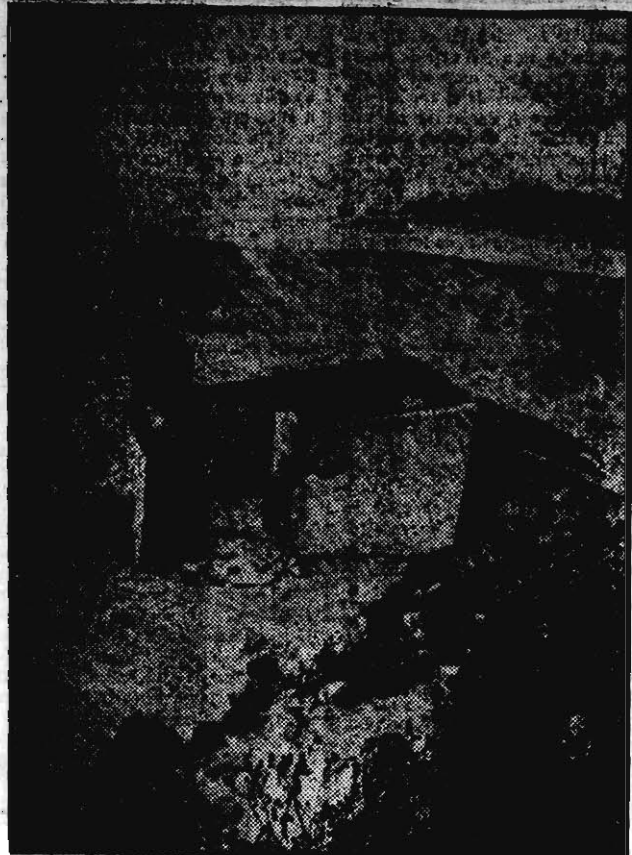
EL GENERAL SANJURJO, FILL ADOPTIU DE JUNDÀ

L'Ajuntament de Juneda ha pres l'acord de nomenar fill adoptiu d'aquella població el general Sanjurjo. Se li farà un homenatge, amb motiu de destapar-se una lapida que donarà el seu nom a l'antiga plaça Major.

REGIDOR SUPLENT DE BARCELONA

Pel governador civil ha estat nomenat substitut de l'Ajuntament de Barcelona el comandant d'Estat major Manuel Larraz Camayo, en la vacant produïda per dimissió d'Antoni Costa.

Després del foc de les Garxarres

Montigall, prop de Montigall, destruïda per l'incendi

Joaquim Ruyra, de tornada del Montnegre, ens deia: vinc afectadíssim, no sé com ho hauré de fer, i aquella gent no sé pas com podran viure. Tot-tenim l'obligació de treballar per ells. N'hi ha que no els queda ni casa, ni mobles, ni bestiar, ni vestits. Jo us agraeixo tot el que heu fet i fareu des de la Premsa, però això no pot ésser obra d'uns quants sinó de tots.

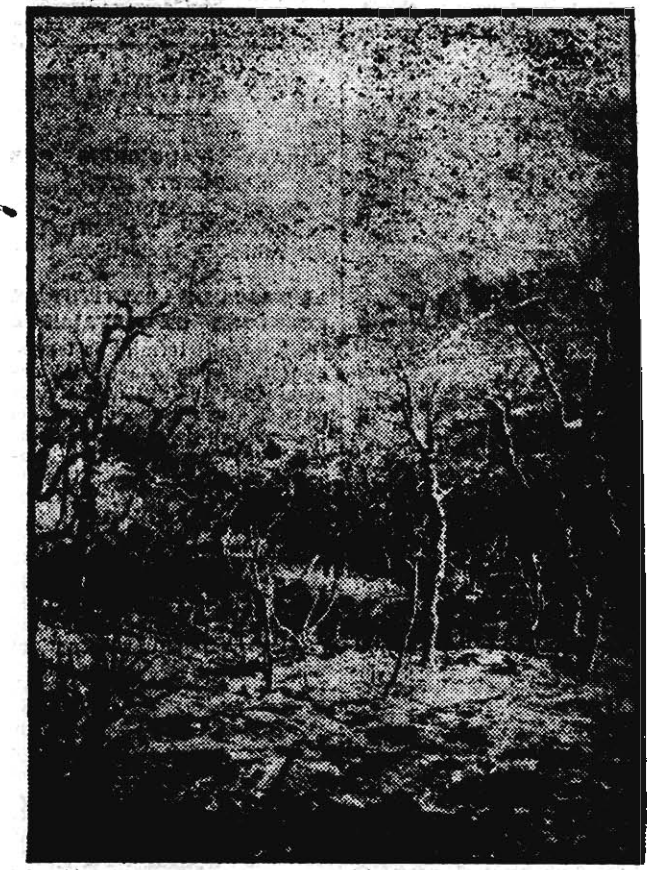
Mestre Ruyra té raó. Cal que les persones de bons sentiments s'ocupin de la situació desesperada d'aquella pobra gent, que s'organitzin actes, que es llancin iniciatives; sigui el que sigui, però, cal realitzar-ho molt de pressa, perquè el cas és urgent.

Saben que a Barcelona es treballa amb aquest objecte, que els Ajuntaments d'aquestes contrades iniciaran una subscripció. No dubtem que aquesta subscripció, com d'altres que han estat anunciats, tindran una felicitat realitzada.

una atenció especial. Per a deturar aquesta onada de pessimisme, aquest propòsit d'allunament, d'abandó de la terra, seria necessari una acció molt energica i ben orientada i sobretot un auxili immediat i eficaç.

Es d'observar també que els boscos damniats per l'incendi gairebé tots són suredes i que les tallades, els incendis i les facilitats d'exportació de la primera matèria, són factors molt cerosissims de la crisi de la indústria suera. crisi que si no es troba un reactivu suficient, s'intensificarà cada dia més. Avui com avui, els obrers de les comarques sueres es veuen obligats a emigrar a Alemanya, a Bèlgica o a França si volen explotar amb profit les seves aptituds tradicionals.

La campanya a favor dels damniats hauria de suggerir-ne una altra a favor d'una indústria que desapareix de la comarca. Insistim: les circumstàncies actuals, la situació difíciliss-

Sureda cremada. En la fotografia es veu una part de la propietat de Joaquim Ruyra destruïda pel foc

ció, però hem d'insistir en la urgència del cas, i, entretant aquests propòsits seguim el seu curs, cal atendre la pobra gent que ha quedat en situació desesperada.

Quines conseqüències pot tenir l'incendi de les Garxarres? Nosaltres, que hem estat en contacte constant amb la gent de pagès i amb la dels pobles, reconeixem que Joan Sacs té raó en doidre's de les clarianes que els focs que tant s'extingien, van deixant en els boscos; però cal tenir present que potser tenen pitjors conseqüències les considerables arranjades de suros que es practiquen a tot arreu per fer-ne carbó. L'incendi del Montnegre ha inquietat talment els propietaris, que no ens sorprenia que es decidissin a arrancar les suredes.

A conseqüència d'aquests fets, és molt freqüent sentir parlar en els mercats de Girona, La Bisbal, Cassà de la Selva i a altres llocs, de propòsits d'emigració. No cal subratllar la importància que tindria un moviment d'aquesta naturalesa i convidaria que les entitats interessades en aquestes qüestions, com l'Institut Agrícola de Sant Isidre i, sobre tot, la Junta de Reintegració al Camp, li deduessin

ma de tantes famílies, exigeix la urgència d'auxilis que de moment puguin salvar-los d'una ruïna definitiva, però cal tenir present que també cal auxiliar una indústria que ha estat la vida de la comarca i que no costaria pas gaire de tornar-la a posar en situació d'ésser l'atractiu necessari per evitar l'escampadissa de la gent de les famílies que es veuen en la trista situació d'haver d'abandonar la seva terra.

M. TOLOSA i SURROCA
Cassà de la Selva, agost.

Municipi

La reunió de la Comissió Municipal Permanent

Ahí al migdia, i presidida per l'alcalde accidental, senyor Ponsà, va celebrar-se la reunió de la Permanent, els principals acords de la qual poden resumir-se en els següents:

Despatx oficial

Diversos oficis del cap de Cerimonial referent a despeses incorre-

gudes pel Municipi en actes en què ha intervingut i dels quals hem parlat.

S'acabava la Permanent d'un ofici del Ministeri d'Instrucció pública comunicant que per no haver-se pogut encara procedir a la instal·lació de les ensenyances de Pintura al nou local destinat per a Escola d'Art i Ofici, s'haurà d'interrompre la de la nau central del Palau de la Indústria del Parc de la Ciutadella el temps estricte-ment necessari per fer el dit trasllat.

De la concessió per R. O. a la Com-panyia de Tramvies de nou material per a les seves línies.

S'aprovà la distribució de fons per a les obligacions del mes de setembre, que puja a 16.156.000 pessetes.

Es facultà la Junta de l'Exposició perquè mitjançant concurs pugui arren-derar el funcionament i l'exploració del restaurant Miramar per un temps major a la durada del temps d'explo-tació.

Ordre del dia

A continuació s'aprovaren tots els dictàmens que figuraven a l'ordre del dia:

DELEGACIO DE BENEFICEN-CIA. — Treure a subhasta els articles de més consum dels establiments benèfics al seu càrrec. El plec de condicions és:

Asil del Parc: 251.469 pessetes; Co-lònia Industrial N. D. del Port: 76.566; Asil de N. D. de l'Esperança: 70.000. En total: 398.035 pessetes.

CEMENTIRIS. — Treure a sub-hasta les obres de reforma de l'avant-centrari de l'Est, sota el tipus de 235.810 pessetes.

CULTURA. — Concedir un crèdit de 2.000 pessetes per a atendre les des-peses que ocasionarà la celebració a la nostra ciutat, el setembre vinent, del XII Consell Anual de la Federació In-ternacional de Dones Universitàries, l'organització del qual anirà a càrrec de la Joventut Universitèria Femenina Espanyola.

Subvenció a 1.000 pessetes l'Institut Musical Acadèmia Ardevol, les ensenyances del qual són gratuïtes.

Que en atenció a la labor cultural es concedissin 500 pessetes al Centre Aragones.

Anunciar un concurs per a la provisió de 40 places de mestres i mestres anexas amb la consignació anual de 1.200 pessetes.

OBRES PUBLICUES. — Destinar un crèdit de 7.000 pessetes per a con-tinuar els treballs d'instal·lacions defi-nitives de llum, timbres i força a les Cases Consistorials.

Prorrogar per tres mesos el termi-ni de sis que s'havia estipulat per a l'acabament de les obres contractades amb l'empresa "Construcciones y Te-jados" per a la urbanització del pas-seig de la Duana, en el tros comprès entre els carrers d'Ocata i Plaça de Palau.

Que en virtut de l'informe per la Direcció General de Serveis Tècnics es modifiqui la construcció de l'estació subterrània per al ferrocarril de Sar-rà, a la plaça de Catalunya, mit-jançant l'establiment d'una andana de cap, instal·lació d'un ascensor, reducció de les dimensions de la sala vestibul a les andanes i al car-rer de Pelayo.

Que s'interessi de la Segona Divisió Tècnica i Administrativa de Ferrocarrils, perquè, comprovada la possibi-litat que es produïxin desprendiments de roques al Morrot, intervingui en l'afar per tal que l'esmentada Com-panyia i l'Ajuntament establexin un acord de cooperació que fes desapa-reixer tot perill.

Suprimir l'estació de Pàdua en el projecte de ferrocarril subterrani del carrer de Balmes, per la poca densitat de població.

S'aproven els plans de l'estació anomenada del Tibidabo, acabament dels túnels del carrer de Balmes; l'import de les obres es calcula en 229.686 pessetes.

Acceptar el donatiu que fa la So-cietat Anònima de Sant Pere Màrtir de tota la urbanització de l'Avinguda Pearson, en el trajecte comprès entre la carretera de Cornellà i l'anomenada font del Lleó.

FINANCES. — Hom acordà as-sabentar-se de l'ofici de la Junta Mixta d'Urbanització i Aquartera-ment que felicita l'Ajuntament pel fet que el Banc d'Espanya accepti la proposada operació de crèdit amb l'esmentada Junta, mitjançant l'aval de la Corporació municipal, i pres-ten la conformitat a la condició ter-cera de l'esmentat acord, relatiu a l'emissió d'un emprèstit de 60 mil-lions de pessetes en 120.000 obliga-cions de 500 pessetes nominals ca-da una.

Subhasta per a les obres de l'Escozorador general

El dia 21 del mes entrant, se ce-lebrarà a les Cases Consistorials la subhasta de les obres de pavimen-tació, voreres i anèxos de l'Esco-zador General.

La fulla de condicions, quadro de preus i pressupost al qual s'ha de subordinar l'execució d'aquestes obres, està exposat al Negociat de Proveïments de la Secció d'Hisen-da (pis primer de les Cases Consis-torials), on s'admetran proposicions fins al migdia del dia abans en què s'hagi de celebrar la subhasta, el ti-pus de la qual és de 242.999/73 pes-setes.

ADVERTIMENT

Preguem a tots els nostres comunicants que, en trametre'ns solts per a ésser publicats, acor-ditin l'ur personalitat mitjançant un segell o signatura i el domi-cili de l'entitat o particular

El congrés del Càncer a Londres. resultats de les últimes investigacions

Una conversa amb Francesc Duran i Reynals

El terrible problema del càncer que ha vingut a substituir altres problemes no pas menys terribles ni massa resolt, té tot el seu horror en les tenebres en què lluiten els homes de ciència. Quan un home coneix el seu enemic, és evi-dent que ja està mig armat per com-batre'l o almenys sap de quin mal ha de morir, com en el cas de la tebercu-losi, la sífilis, etc., en què el metge lluita amb els ulls oberts i cara a cara amb els microbis. En el cas del càncer, en canvi, la cosa és diferent; el mal es fa a la vista del metge; és una mena d'escamoteig macabre en el qual tant el prestidigitador com la trampa fossin invisibles. Així, la lluita contra el càncer s'ha de limitar, per ara, a descobrir l'enemic; i, naturalment, aquest enemic no es descobreix a la capçalera del malalt perquè és cosa llarga i la vida del malalt és curta.

Es per això que els homes de voca-ció, aquells que volen portar la lluita d'una manera científica i caminar da-munt terreny ferm, s'han refugiat als laboratoris. I tots els laboratoris del món palpiten d'una vida intensa a l'a-guait del flagell de la humanitat.

El laboratori, però, és una cosa tan-cada, la presència dels processos, la di-recció única de les idees faria penosi-sim el treball i de vegades estèril i tot si no hi hagués de temps reunions-cien-tífiques — les revistes són tan imprò-pies per a la discussió i tan lentes — on els homes de ciència exposen els re-sultats de llurs recerques i on llurs opinions són discutides, i en sortir tothom s'endú idees noves.

A la darrera reunió d'aquestes, en el darrer Congrés del Càncer celebrat a Londres, la ciutat de més tradició en la investigació científica del càncer, del 16 al 20 de juliol, hi assistí un compa-tri nostre, que fa anys és fora de casa per dedicar-se a aquests interessan-tíssims estudis, el nostre amic el doc-tor Francesc Duran Reynals.

Duran Reynals és un metge jove; no arriba a la trentena. En acabar la car-riera, i ja abans i tot, treballà assidu-ment al Laboratori Municipal amb el Dr. Turro; guanyà després una pensió de la Junta d'Ampliació d'Estudis per a l'estranger i anà a París, a l'Institut Pasteur, on passà dos anys i on se li despertà l'interès pel problema del càn-cer. Ampliada la pensió passà a Nova York, on ingressà a l'Institut Rockefe-ller i on ha col·laborat durant dos anys amb el cèlebre professor Murphy, una de les autoritats mundials en la qües-tió. A punt d'acabar-se la pensió rebé autorització de la Junta per acompa-nyar el professor Murphy al Congrés de Londres, i acabada aquella li foren fetes propostacions per l'Institut Rocke-feller per a ingressar definitivament a la institució, proposició, naturalment, ac-ceptada. Acabades les vacances, que pas-sa entre nosaltres, el Dr. Duran Rey-nals tornarà a Nova York a lluitar, diu, durant tres o quatre anys contra un dels més terribles mals que assoten la nostra terra.

Aquesta és la curta i brillant his-tòria del nostre compatriota. Heus ací un home interessant; heus ací un home que pot dir als nostres lectors coses interessantíssimes sobre el que és trac-tat al Congrés de Londres, on eren re-presentades 20 nacions, és a dir, 27, i, en efecte, ens les diu:

— El primer dia del Congrés — diu el nostre interlocutor — fou dedicat a la part teòrica i de laboratori, i els al-tres dies a la part clínica. Fou, doncs, en el primer dia que J. B. Murphy lle-gi la seva comunicació, sens dubte el més interessant de tot el Congrés.

— Murphy?

— Sí, Murphy, J. B., és el cap del departament de Biofísica de l'Institut Rockefeller; és l'home sota la direc-ció del qual ja he treballat durant dos anys i en companyia del qual he anat al Congrés. La seva comunicació fou francament sensacional.

— La solució del problema?

— No encara; els seus treballs obren, però, un nou camp a la investi-gació no solament en la qüestió del càn-cer sinó també en el gran capítol dels fenòmens de la divisió i reproducció cel·lular, i encara projecta nova llum damunt dels anomenats virus filtrables, causa d'una sèrie de malalties com la ràbia, la paràlisi infantil, la vacuna i la verola, etc.

No és, doncs, la solució; és un camí que pot portar a la solució.

— Així, en què consisteix el desco-briment?

— És complicat de donar-ne una idea clara a l'abast del lector no especiali-zat. Veuré si m'explico clarament. Fora d'aquelles produïdes per paràsits animals (cucs), es pot dir que les ma-lalties infeccioses són produïdes o bé per les bacteries o bé pels anomenats virus filtrables. Les bacteries són éssers fàcilment visibles al microscopi, amb una forma ben definida per a cada espècie, que es mouen moltes vegades i sobretot susceptibles d'ésser cultiva-des i trasplantades indefinidament en mitjans artificials sense vida anomenats caldos de cultiu. És a dir, viuen com plantes plantades a la terra.

Els virus filtrables, en canvi, són invisibles i es consideren com a éssers de la mateixa categoria que les bac-teries, però tan petits que ni amb els més potents microscopis es poden veu-re. Però tenen, a més, una particula-ritat especial, i és que ningú ha pogut fer cap comunicació segura d'haver-los pogut cultivar artificialment en mitjans de proveïts de vida. Un virus és quelcom que necessita de la matèria viva per multiplicar-se, condició sine qua non.

Es a dir, serien plantes que no podrien viure plantades a terra, per-què no podrien elaborar els sucres i

necessitaríen un terreny viu (planta o animal) que els elaborés. Una idea de paràsit.

— Se'ls anomena virus filtrable, perquè passen, de tan petits, a través dels filtres de diverses substàn-cies que deturen les bacteries, per exemple els filtres Chamberland, sis-tema Pasteur, d'ús corrent per pu-rificar les aigües.

Però encara hi ha més difere-ncies generals entre els virus filtra-bles i les bacteries; entre elles, per exemple, la facilitat amb què un vi-rus filtrable deixa l'organisme en estat d'immunitat perdurable des-prés de passada la malaltia, com en la verola, el xarrampió i altres.

Aleshores la naturalesa huma-na atacada, un cop s'hi acostuma-ria bé, les defenses excitades o crea-des per la malaltia, es conserva-rien com les armes després d'una guerra.

Tot això va portar a alguns es-perits la convicció que calia consi-derar els virus filtrables (o almenys algun d'ells), en un pla comple-mentament diferent de les bacteries i te-nir-los com a ferments, toxines o quelcom de semblant, i que millor que multiplicar-se ells fossin mul-tiplicats per l'acció de la matèria viva.

— Talment com el pagès que d'un cuc de terra en fa dos d'un cop de tràmec.

— Tres homes: Alexis Carrel, E. Wollman i Doerr havien enun-ciat hipòtesis en aquest sentit; però de fet experimental segur no s'ha tenia cap.

— Però, quina relació té tot això amb el càncer?

— Una relació directa. L'any 1912 dos investigadors de l'Institut Rocke-feller, Peyton Rous i el metge J. B. Murphy, varen descobrir en les gallines una forma de càncer susceptible d'ésser transmesa a altres gallines pel mitjà d'injeccions del líquid resultant de filtrar per bugia de filtre les emulsions que s'obten-ien triturant la massa del tumor junt amb aigua salada. És a dir, que el tumor es transmetia sense la intervenció de cap cèl·lula, no per empelt com s'havia fet sempre i no és podia fer d'altra manera, amb els càncers de rates i ratolins, sinó per inoculació; és a dir, per quel-com de molt petit capaç de traves-sar els finíssims porcs de les bugies, talment com ho fan els virus fil-trants de les malalties que ja hem citat, el xarrampió, la verola. A aquesta forma de càncer de les gal-lines se l'anomena "càncer filtrable" per oposició al "càncer dels mam-mífers, que no es transmet sinó per cèl·lules.

— Aleshores, què té a veure el càncer amb l'altre?

— Amb tot i aquesta diferència, molts investigadors expressa-ment convicció que el càncer dels mam-mífers era degut a un virus filtrable, un virus més difícil de posar en evi-dència, però que tanmateix existia.

— I aquell descobriment famós de fa quatre anys, d'aquell barretaire anglès...

— Barnard i Gye? No era més que una modificació més o menys engi-nyosa d'aquesta teoria.

— Així, Murphy...

— L'experiment fonamental de Murphy reportat a Londres, és el segü

Península

La "Gaceta" publica els decrets pels quals es nomena el cap de policia de Barcelona, els administradors de les duanes de Port-Bou i Tarragona, l'interventor del Dipòsit franc de Barcelona i el professorat de l'Institut de Tortosa : El 10 de setembre, el rei s'embarcarà, a Passajes, en el creuer "Principe Alfonso", cap a Suècia

DISPOSICIONS DE LA "GACETA"

Madrid, 28. — La Gaceta publica un decret de la Presidència aprovant el reglament del Comitè regulador de la indústria del paper.

També publica un decret d'Estat amb els nomenaments de la delegació espanyola a l'Assemblea de la Societat de les Nacions que ahir avançàrem.

De Guerra. — Els decrets ja coneixem.

De Finances. — Jubilant a Evarist Capistrós i Pantaleó Alonso Fernández, cap d'administració de segona classe del cos de Duanes.

Nomenant inspector regional d'altres afecte a la delegació regia per a la repressió del contraban i defraudació a la zona de Múrcia a Rosendo Faura; de Madrid, a Joaquim Oriola; de la quarta regió, amb residència a Saragossa a Manuel Góngora; de la zona tercera, amb residència a Sevilla, a Carlos Manuel Linares; de la zona primera, amb residència a Salamanca, a Romá Uppón, i de la zona segona, amb residència a Barcelona, a Ferran Periquet i Zuazabar, que estava a la zona quarta.

Nomenant administrador de la duana de Port-Bou, a Francesc Monedjar.

De la de Tarragona a Manuel Garcia.

Inspector de mols de la duana de Bilbao a Francesc Blanch.

Segon cap de la duana de Cartagena a Juli Gutiérrez Bosch.

Interventor del Dipòsit Franc de la duana de Barcelona a Grau del Rio i Collado.

Administrador de la duana de Santander a Pius Arines i Oliveros.

Segon cap de la duana de València a Abelard Fuero Labrador.

Segon cap de la de Port-Bou a Josep Blanch i Baldeon.

Inspector de magatzems de la duana de Port-Bou a Josep Plasencia Hernández.

De Governació publica el decret nomenant cap superior de la policia de Barcelona al senyor Rogeli Tenorio i Casal, coronel de la guardia civil i governador civil de la provincia de Lugo.

També publica nombrosos Decrets d'obres públiques, de Foment, entre ells l'aprovació i execució de les obres de dragat del port de Porto-Colom (Balears).

Disposant l'execució per concurs del pla d'obres de la Junta del Port de Sevilla.

Disposant les ensenyances que han de donar-se a les escoles d'enginyers agrònoms als alumnes que hi ingressin des de la proxima convocatoria i que es distribuïran en cinc cursos i un trimestre.

EL PROFESSORAT DE L'INSTITUT DE TORTOSA

D'Instrucció publica s'han signat Reials ordres nomenant catedràtics interins de diversos Instituts, entre ells del de Tortosa, de Geografia i Història a En Marian de la Cámara; de Matemàtiques, a En Rafael Monfort; i Na Maria dels Dolors Fabregues; de Agricultura i Terminologia, a En Llorenç Fernández; de Ciències físico-químiques, En Lluís Vilanova i Garcia; d'Història de la Literatura espanyola, a Na Lucina Anami; d'Història natural, Fisiologia i Higiene, a En Joan Santalós; de Llengua i Literatura llatines, a N'Aureli Nany; de Filosofia, a En Teodor Castan Aguilera.

Es nomenen professors interins de les assignatures que s'esmenten, amb la retribució que s'els assenyalà: de Religió, amb 3.000 pessetes, a Joan Mugarola; de Francés, amb 4.000 pessetes, a 3.000 de gratificació, a En Lluís Sánchez Brunete; d'Educació física, amb 2.500 pessetes, a En Josep Montserrat; de Dibuix, amb 3.000 pessetes, a En Ricard Cerveto.

Es nomenen auxiliars interins amb 1.500 pessetes de retribució, l'auxiliar repetidor de Lletres N'Antoni Martínez i En Salvador Millán, i auxiliar repetidor de Ciències, En Nicanor Gálvez i En Virgini Trabasa.

Tots els catedràtics, professors i auxiliars anteriorment relacionats percebran els seus havers amb càrrec al pressupost municipal de Tortosa fins i tant no figurin les partides corresponents en els pressupostos generals de l'Estat.

EL COMENÇAMENT DEL CURS ESCOLAR

Per Reial ordre d'Instrucció pública s'ha autoritzat als governadors civils perquè puguin ajornar el començament del curs escolar a les escoles nacionals fins a un màxim de quinze dies, tenint en compte les condicions climatològiques, durada dels treballs agrícoles i altres circumstàncies de cada població que puguin justificar aquest ajornament.

SIGNATURA DE DECRETS

Santander, 28. — Aquest matí el cap del Govern ha estat al Palau de la Magdalena. Ha despatxat amb el Rei i ha somès extensa signatura.

Presidència. — Declarant mal suscitada una competència entre el governador civil de Navarra i el jutge de primera instància de Valladolid.

Autoritzant la construcció per la casa Foré d'un aparell per a l'Institut Geogràfic.

Nomenant inspector del Cos de Geògrafs a N'Ubaldo Aspiázu.

Concedint exempció de drets reials

al patronat de Santiago per adquirir terrenys, amb destinació a la construcció dels Col·legis Majors.

Idem idem per adquirir terrenys on s'ha de construir un Dispensari de la Lluita Antituberculosa a Madrid.

Transfereix importants quatre milions de pessetes.

Crèdits destinats a premis dels estudis de formació industrial.

Autoritzant al ministre d'Hisenda per cobrar amb or part dels impostos arancelaris.

Crear la junta que ha d'entendre en la construcció de la duana de Santander.

Treball. — Establir el gravamen de 50 pessetes sobre el bitllet de l'emigrant i 25 sobre el mig bitllet, quan els condueixin companyies estrangeres.

Guerra. — Nomenar per al comandament del regiment de Sòria al coronel Alfred López.

Idem pel de Tetuán, a Francesc Tomás.

Idem per a la zona d'Albacete, a N'Enric Padilla.

Idem director de l'Acadèmia de Sanitat a En Dídac Segura.

Gràcia i Justícia.

Jubilant el catedràtic d'Oviedo, En Francesc Flores i nomenant per a substituir-lo N'Emili Fernández.

Nomenant magistrat de Santander a En Joaquim Soto.

Idem de Granada, a En Roman Morales.

Idem de Sòria, a N'Enric Merelo.

Indultant de la resta de la pena que li imposà l'Audiència de Bilbao a Oscar Pérez Solís.

D'Instrucció.

Creant Instituts elementals a Fregenal de la Sierra, Eivissa, Aranda del Duero, Pedarroya, Obale, Villacarrillo, Ponferrada, Pueblo Nuevo, Calaborra, Andújar, Avilés, Cangas de Onís, Ciudad Rodrigo, Arcore, Madrid, de Requesena.

Habilitant els crèdits oportuns perquè els anteriors Instituts puguin començar a funcionar el primer d'octubre.

Diant regles sobre el nombre de catedràtics d'idiomes que han de funcionar en els diversos instituts.

Diant regles per a la provisió d'escoles a Navarra.

Creació d'escoles a Xere de los Caballeros, Monforte, Pola de Laviana i Elxe.

Autoritzant la fundació d'un grup escolar a Santander.

El tinent coronel Almagro ha manifestat als periodistes que aviat signarà el Rei un Decret de gran importància tant per al Ministeri del Treball.

Autoritzant a la Direcció general de l'Institut Geogràfic cadastral per concertar directament amb la casa Zeiss d'Alemanya la construcció i lliurament d'un estereoplàgraf.

Entrant a l'escala d'ascens d'Inspectors generals del Cos d'enginyers topògrafs el cap d'Administració de primera classe, Ubaldo Aspiázu.

Nomenant magistrat de Comptes de segona classe del Tribunal Suprem de la Hisenda pública, al senyor Dámas Estaleos.

Concedint al topògraf ajudant de Geografia Agapito Alvarez Uceda, jubilant, honors de cap d'Administració.

Establint la forma per al pagament d'honoraris en els casos en els quals no procedeixi exigir la liquidació de drets reals.

Decret establint les Escoles de llevedors.

Nomenant inspector de mols de la Duana de Port-Bou al senyor Goncal Luanco.

Idem administrador de la Duana de Sevilla al senyor Josep Maullas.

Idem cap de Secció de la Direcció de Duanes al senyor Manuel de la Fuente.

EL VIATGE DEL REI A SUÈCIA

Sant Sebastià, 28. — Diven-dres arribarà el marqués d'Es-tella, i romandrà aquí cinc dies.

El dia 10 de setembre em-barcarà el rei a Passajes, a bord del creuer "Principe Alfonso", que el portarà a Suècia.

EL MINISTRE DEL TREBALL CAP A CATALUNYA

Madrid, 28. — Avui repirà el seu estiu, el ministre del Treball. Ha marxat cap a Catalunya.

EL CAP I EL SECRETARI DEL SERVEI DE CORPORACIONS

Madrid, 28. — Per Reial ordre, que avui publica la Gaceta, ha estat nomenat cap del servei de Corporacions, el senyor Práxedes Zancada, i secretari del dit servei, el senyor Joaquim Maria Pérez Casañas, delegat regional del Treball a Catalunya.

LA BASE AERIA DE SEVILLA

Madrid, 28. — El comandant Herrera ha manifestat que el primer hangar per a l'aeroport de Sevilla començarà a construir-se el més que ve i ha d'esser acabat per a la data de l'apertura de l'Exposició.

Per a aquest dia estarà també el pal d'ancoratge i la fabrica de gas carburant.

Més endavant, el termini que assenyalava la concessió és de quatre anys, es construirà l'altre hangar i els tallers.

Dels dos dirigibles que hi ha en projecte, té cada un d'ells la capacitat de 135 metres cúbics; l'hangar que serà aixecat ara tindrà seixanta metres d'alçada i cent quinze de màxima amplària; per tal que hi capguen dos globus de quaranta metres de diàmetre.

S'havia pensat que les proves del dirigible destinat a inaugurar la línia Sevilla-Buenos Aires ("El Conde Zeppelin"), que està ja acabat, comencessin un d'aquests dies.

Però el senyor Herrero no creu que tinguin lloc a començaments o a mitjans del mes vinent.

En un d'aquests viatges el dirigible vindrà a Espanya, probablement a Madrid, perquè el vegi la gent.

Després realitzarà tres o quatre viatges a Nord-Amèrica, i a la primavera donarà la volta al món, on quatre escales: Alemanya, Toquio, San Diego (Califòrnia) i la Keurs, al sud de Washington.

En tots aquests viatges el dirigible el comandarà el doctor Eckenker, director tècnic de la casa constructora.

En el viatge al voltant del món hi anirà també el tinent coronel senyor Herrero.

ELS AUXILIS ALS DAMNIFICATS PER FLAGELLS EXTRAORDINARIS

Avui publica la "Gaceta" una Reial Ordre, la part dispositiva de la qual diu:

"Primero. — Cuando en un pueblo o comarca ocurran acontecimientos de carácter extraordinario, tales como terremotos, inundaciones, huracanes, pedriscos, plagas del campo con carácter de violencia inusitada, etc., etc., que por su intensidad y por los daños que originen en las cosechas de los campos o en los pequeños barcos de pesca constituya una calamidad social en la comarca o región en donde ocurran, si las corporaciones municipales acuerdan recurrir al Gobierno en solicitud de socorro con cargo a las cantidades presupuestadas al efecto, deberán dirigirse a los gobernadores civiles de la provincia exponiéndole la situación creada por los acontecimientos y los daños que representa la catástrofe surgida en las familias pobres de la comarca o pueblo damnificado.

Segundo. — Recibida por el gobernador la petición de socorro, procederá con urgencia, por los medios que tenga a su alcance, a corroborar el primer conocimiento que de los hechos tenga, elevando, con su informe, al Gobierno, si lo estima justo, la petición de los pueblos, juntamente con el cálculo aproximado de las cantidades a que ascienden los daños sufridos por las familias pobres o empobrecidas totalmente por el siniestro.

Tercero. — Si la Presidencia del Consejo de ministros estimase que se trata de una calamidad o acontecimiento de carácter extraordinario, de aquellos que puedan ser socorridos con cargo a la partida consignada en el presupuesto para aliviar tales situaciones, ordenará a la autoridad provincial o al Ayuntamiento o Ayuntamiento interesados, que procedan a instruir un expediente de tasación de daños originados a las familias pobres de los labriegos o pescadores, justificándose debidamente el extremo de su pobreza.

Cuarto. — Recibido el expediente en la Presidencia, con el informe que sobre el mismo emita el gobernador civil de la provincia, se someterá al asunto a la deliberación del Consejo de ministros, y previo acuerdo de éste, se resolverá de Real Orden la cantidad con que para auxiliar a los damnificados contribuya el Estado, la que se librará a los gobernadores de las provincias.

Quinto. — Las autoridades provinciales y municipales fomentarán, dentro de la esfera de sus atribuciones, todas las modalidades de la previsión, a fin de reducir en lo posible el número de riesgos de los labriegos y pescadores, y en especial la implantación de seguros, sociales, agrarios y pecuarios, en relación con la Mutualidad Nacional del Seguro Agrario-Pecuario del ministerio del Trabajo y la organización de Pósitos de pescadores."

L'EIXUT A SARAGOSSA

A Saragossa hi ha una secada extraordinària; no plou i les algues del canal s'han molt escassa.

L'alcalde publicarà aviat un ban avisant els camperols dels voltants de Saragossa que quedaran mancats de l'aigua del canal amb la fi de poder proveir la capital.

També suprimirà el rec dels carrers i recomanarà al veïnat que faci el menys consum d'aigua per a evitar que s'hagi d'arribar a donar per raciones.

DESGRACIA EN UNA CASERNA

En el quarter de la Montaña, on s'allotja el regiment de Covadonga, ha ocorregut aquests dies un desgraciat succés que fins avui no ha trascendit al carrer.

Sembla ésser que es trobaven diversos soldats de l'esmentat regiment lluitant a la tasca de descarregar cartutxos. En els moments de descens, els soldats s'entretenien en disparar els fulminants de les baines i simular una batalla.

Un dels soldats, impensadament, ficà a la recambra del fusell un cartutxo carregat, que sens dubte havia quedat entre els descarregats, i disparà, amb tanta de dissort, que el projectil feri a l'ingle un company seu, que morí poc després.

La desgràcia produí enorme impressió entre els soldats.

El mort era un noiet de 17 anys, voluntari, anomenat Jesús Santos Gómez, natural d'Arenas de San Juan (Ciudad Real).

La desgràcia fou comunicada immediatament a un oncle del noi, Dionís Gómez, carter, que viu a Madrid, al carrer de Manzanares.

L'autor inconscient de la mort del Jesús es troba a Presons militars.

CONTRA ELS INCENDIS DE BOSCOS

Madrid, 28. — Comentant els nombrosos incendis de monts, proposa "A B C" es constitueixi una associació de caràcter mutu que pugui, si no indemnitzar en tot el seu valor els perjudicats, alleugerir-los quan menys.

Estima que si l'Estat fomenta la repoblació forestal, concedint estímuls als repobladors, molt més ha d'interessar-se per la conservació, i perquè no es destrueixi el que ha costat tants esforços.

Aquest és un problema important que ha de resoldre's, però no deixar-lo tan sols a la iniciativa particular.

TEMPESTA A LA PROVINCIA DE SÒRIA

Sòria, 28. — Ahir, a dos quarts de sis de matí, al poble de Tardel, es desencadenà un huracà violentíssim, acompanyat de pluja i calamarsa.

El veïnat, esverat, abandonà les seves cases i fugí al camp, des d'on presenciava l'horrorós espectacle.

A la poca estona d'abandonar el poble, un gran cicló arrencà de ple la torre de l'església, la qual caigué damunt d'algunes vivendes dels voltants, i causà danys d'importància.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La desgràcia produí enorme impressió entre els soldats.

El mort era un noiet de 17 anys, voluntari, anomenat Jesús Santos Gómez, natural d'Arenas de San Juan (Ciudad Real).

La desgràcia fou comunicada immediatament a un oncle del noi, Dionís Gómez, carter, que viu a Madrid, al carrer de Manzanares.

L'autor inconscient de la mort del Jesús es troba a Presons militars.

CONTRA ELS INCENDIS DE BOSCOS

Madrid, 28. — Comentant els nombrosos incendis de monts, proposa "A B C" es constitueixi una associació de caràcter mutu que pugui, si no indemnitzar en tot el seu valor els perjudicats, alleugerir-los quan menys.

Estima que si l'Estat fomenta la repoblació forestal, concedint estímuls als repobladors, molt més ha d'interessar-se per la conservació, i perquè no es destrueixi el que ha costat tants esforços.

Aquest és un problema important que ha de resoldre's, però no deixar-lo tan sols a la iniciativa particular.

TEMPESTA A LA PROVINCIA DE SÒRIA

Sòria, 28. — Ahir, a dos quarts de sis de matí, al poble de Tardel, es desencadenà un huracà violentíssim, acompanyat de pluja i calamarsa.

El veïnat, esverat, abandonà les seves cases i fugí al camp, des d'on presenciava l'horrorós espectacle.

A la poca estona d'abandonar el poble, un gran cicló arrencà de ple la torre de l'església, la qual caigué damunt d'algunes vivendes dels voltants, i causà danys d'importància.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La desgràcia produí enorme impressió entre els soldats.

El mort era un noiet de 17 anys, voluntari, anomenat Jesús Santos Gómez, natural d'Arenas de San Juan (Ciudad Real).

La desgràcia fou comunicada immediatament a un oncle del noi, Dionís Gómez, carter, que viu a Madrid, al carrer de Manzanares.

L'autor inconscient de la mort del Jesús es troba a Presons militars.

CONTRA ELS INCENDIS DE BOSCOS

Madrid, 28. — Comentant els nombrosos incendis de monts, proposa "A B C" es constitueixi una associació de caràcter mutu que pugui, si no indemnitzar en tot el seu valor els perjudicats, alleugerir-los quan menys.

Estima que si l'Estat fomenta la repoblació forestal, concedint estímuls als repobladors, molt més ha d'interessar-se per la conservació, i perquè no es destrueixi el que ha costat tants esforços.

Aquest és un problema important que ha de resoldre's, però no deixar-lo tan sols a la iniciativa particular.

TEMPESTA A LA PROVINCIA DE SÒRIA

Sòria, 28. — Ahir, a dos quarts de sis de matí, al poble de Tardel, es desencadenà un huracà violentíssim, acompanyat de pluja i calamarsa.

El veïnat, esverat, abandonà les seves cases i fugí al camp, des d'on presenciava l'horrorós espectacle.

A la poca estona d'abandonar el poble, un gran cicló arrencà de ple la torre de l'església, la qual caigué damunt d'algunes vivendes dels voltants, i causà danys d'importància.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

La línia fèrria quedà interrompuda.

Estranger

EL SEPTOR

NATACIO

Segalà aconsegueix el títol de Campió de Catalunya de 2.000 metres, mar llibre :: El C. N. Barcelona, guanyador en la classificació social :: Un èxit d'organització del C. N. Sitges

(Retirat de la nostra edició d'ahir per excés d'original)

Diumenge, a la veïna i simpàtica ciutat de Sitges, va celebrar-se la important prova dels 2.000 metres mar llibre, la qual era preparada i duta a cap pel C. N. Sitges. En aquesta prova es disputava el títol de campió i així veu que es reunís un bon estoc de nedadors la qualitat dels quals feia preveure un bon èxit.

El C. N. Sitges ha demostrat molta activitat en la preparació de la prova i aconsegui, a més de l'èxit de concursants, com hem apuntat, el d'espectadors, car la gent hi afil·li en gran nombre, destacant-se l'element de la colònia estival, el qual donà major relleu a la festa.

La llista dels nedadors que s'havien inscrit, és com segueix:
C. N. B., Palatchi, Galdós i Segalà; Club Natació Atlètic, Artigas, Domingo i Roselló; el novell Olímpic Club, germans Mecha, Simó (F.) i Simó (M.); Furiol i Brandeda; C. N. Mataró, Carles, Roy i Feliu; i el Sitges, Serrata i Avellano.

A un quart de sis donà la sortida. Després d'una estona que Segalà anava situat a segon lloc, començà la lluita i es col·locà a primer. Durant els primers 1.000 metres, Artigas i Segalà anaven situats colze a colze, i hom ja els donava com a afavorits.

La lluita fou en tots moments emocionant, car no solament l'atenció era reservada als dos capdavanters, sinó que també s'havia posat interès en la cursa que efectuaven Palatchi, Asencio i Domènec, els quals es disputaven amb un entusiasme sorprenent el tercer lloc. Palatchi, però, sabé situar-se a un lloc envejable i prendre avantatge als seus dos esmentats contrincants.

En acabar-se els 1.000 metres, Artigas havia pres un avantatge de 5 metres sobre Segalà, però aquest no es donà per vençut i en una despitada va poder prendre avantatge, que ja no deixà fins al final de la prova, amb la qual victòria aconseguí el cinquè lloc i es classificà com el nedador més complet de Catalunya.

La classificació final fou:
Primer. — Segalà, del C. N. Barcelona, en 34 m. 46 s. Els 1.000 metres, en 17 m. 45 s.

Segon. — Artigas, del Club Natació Atlètic, en 34 m. 58 s. Els 1.000 metres, en 17 m. 42 s.

Tercer. — Palatchi, del C. N. Barcelona, en 37 m. 37 s.

Quart. — Asencio, del C. N. Barcelona, en 37 m. 50 s.

Quint. — Domènec, del Club de Mar, en 38 m. 25 s.

Sisè. — Roy, del C. N. Mataró, en 38 m. 25 s.

Setè. — Roselló, del C. N. Atlètic, en 38 m. 25 s.

Vuitè. — Avellano, del C. N. Sitges, en 38 m. 25 s.

Novè. — Carles, del C. N. Mataró, en 38 m. 25 s.

Dècim. — Llocha, del Club de Mar, en 38 m. 25 s.

Undècim. — Serrata, del Club de Mar, en 38 m. 25 s.

Dotzena. — Brandeda, del Club de Mar, en 38 m. 25 s.

Trezena. — Furiol, del Club de Mar, en 38 m. 25 s.

Què. — Domingo, del C. N. Atlètic, en 38 m. 25 s.

Què. — Roy, del C. N. Mataró, en 38 m. 25 s.

Què. — Roselló, del C. N. Atlètic, en 38 m. 25 s.

Què. — Avellano, del C. N. Sitges, en 38 m. 25 s.

Què. — Carles, del C. N. Mataró, en 38 m. 25 s.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO

Diumenge al matí, en aigües del vaporador (Moll Nou), s'efectuà un partit de water-polo, corresponent al campionat de Catalunya per a equips de tercera categoria.

Contendiren els equips B del Club de Natació Atlètic i del Club de Natació Barcelona. Guanyà aquest per cinc gols a tres.

III TRAVESSIA DEL PORT DE BARCELONA (24 de setembre)

El Club de Natació Atlètic ha cursat a tots els clubs de natació la invitació per a participar a la III Traversia, junt amb el reglament que regula la prova.

S'han rebut les primeres inscripcions cursades per nedadors independents.

Es van rebent importants premis. El club organitzador ha editat un cartell anunciador de la prova, a tres colors, que serà repartit proussament.

Obsequi als jugadors

SAMITIER MILLORA, PERO ES POC PROBABLE QUE PUGUI JUGAR DISSABTE CONTRA EL NACIONAL

Montevideo, 28. — Urgent. — El Casal Català d'aquesta capital ha obsequiat amb un lunch i un ball als jugadors del Barcelona.

Samitier es troba molt millorat, però és poc probable que pugui jugar en el partit que ha de celebrar-se dissabte vinent, i de setembre. — Fabra.

ILURO, 4 JUPITER, 0 (Retirat de la nostra edició d'ahir per excés d'original)

Fou un partit de relatiu interès, tota vegada que al desig de guanyar la partida demostrat pels mataronins s'oposà una manca d'interès en els jugadors del Poble Nou. De tota manera, el partit es desenrollà correctament i jugà millor, com és natural, l'equip que més interès demostrà.

Tant escàs deuria ésser el del Jupiter que Callicó llançà a fora un penalty que podia molt bé valer-li un gol.

Marcaren els gols: Soleret (2), Mestres i Rabella.

La X Volta a Catalunya (IV GRAN PREMI CITROEN)

En les anteriors edicions de la Volta a Catalunya hom notà sempre un buit en l'organització, que era de gran necessitat d'omplir. Ens referim a la manca d'un botiquí oficial, atès per persona competent, que vagi seguint els corredors durant els nou dies de cursa.

Aquest any, que l'organització ha entrat en una nova fase de gran perfecció, el buit ha estat emplenat i ha facilitat el desig que tenien els organitzadors de dotar la Volta a Catalunya d'un botiquí oficial. Aquest anirà a càrrec del prestigiós farmacèutic d'Olesa de Montserrat, doctor En Joan Balcells, el qual s'ha ofert a portar el botiquí i atendre els corredors que necessitin dels seus serveis.

El senyor Balcells, seguirà la volta en una motocicleta "Matchless" amb sidecar, en el qual anirà instal·lat el botiquí.

A Barcelona, com a totes les publicacions del circuit i finals d'etapa, continuen rebent-se donatius amb destinació a la Volta.

Els darrers que s'han rebut, recaptats a la nostra ciutat, són els següents:

De l'Agrupació Catalana de Corredors Ciclistes, 25 pessetes; de Telesfor Macipé, 5; de Jaume Badia, 15; Successors de Domingo i Sabater, 25; Jaume Virgili, 15; de la Societat d'Attractió de Forasters, 50; tallers Ignasi Faura, 25; Penya Esportiva "Blau-grana", 25 pessetes, destinades a quart premi de la primera etapa; de Joaquim Rubio, 10; i de Josep Munne, pare del corredor d'aquest nom, 25 pessetes.

El "Mundo Deportivo" ha posat a disposició dels organitzadors un valúol trofeu, que s'adjudicarà a la marca de cicles l'equip de corredors de la qual millor classificació obtingui.

Altres importants donatius esperem poder anunciar aviat, ja que són molts els oferiments que s'han fet a la Secció ciclista de la U. E. de Sans, i que falta concretar.

Quant a inscripcions, podem avui avançar als nostres lectors una agradable notícia. Els organitzadors han rebut un telegrama dels corredors Victorino, Otero, Josep Castro i Segon Barrutabeneja, que disputaran la Volta a Astúries, en el qual manifesten que s'inscriurien a la Volta a Catalunya, de trobar una marca que curi d'ells.

Com que es tracta de tres homes de qualitat, és d'esperar que seran diverses les cases de cicles que se'ls disputaran.

Cal afegir a les inscripcions de la Francesc Solà, de Villareal, el qual consta inscrit amb el número 19, i les de quatre més que ahir es rebren al es oficines de la U. E. de Sans.

Es tracta de Josep M. Pallarés de Molins de Rei, segona categoria, i de tres principiants més.

El número d'inscripció, per ordre correlatiu, és:

Número 20, Sebastià Mendieta, de Barcelona, principiant.

Número 21, Josep Anyó i Franch, de Santa Bàrbara, principiant.

Número 22, Josep M. Pallarés, de Molins de Rei, segona categoria.

Número 23, Francesc Casademont, de Sant Esteve, principiant.

En tots els diversos detalls de la fórmula que precedeix la Volta a Catalunya, s'hi endevina una bona fe i un entusiasme asseguradors del grandios exit que la nostra Volta ha aconseguit i que enguany repetirà.

D'un moment a l'altre hom espera la formalització de les inscripcions d'alguns corredors francesos i italians, que en principi tenen demanada informació i detalls de la Volta.

Entre aquests corredors, una mica tocantardans, però que ens pensem poder donar aviat la notícia de la seva participació, s'hi troben els de la casa "Dilecta" i quatre italians, els noms dels quals no creiem oportú donar a la publicitat.

Reproduïm a continuació per als poc decidits, l'article 10 del vigent reglament de la Volta, i que fa esment de les inscripcions:

"La inscripció serà closa, definitivament, el dia 3 de setembre de 1928."

Continuament es rebren lletres i encàrrecs dels pobles comarcals, relacionats amb la Volta.

Darrerament han estat els de Bellpuig els quals, després d'un donatiu per a sufragar les despeses que ocasiona la Volta, han anunciat una prima de 10 pessetes per al primer corredor que passi per l'esmentada vila.

Els de La Cènia, que presenciaran el pas dels "routiers" en la segona etapa, han promès de tenir present.

REUNIO PER A DEMA, AL VELDROM DE SANS

L'excel·lent efecte que hom suposava és el que ha produït entre els nombrosos aficionats amb què avui dia compta en l'esport ciclista, la notícia que en la reunió de demà dijous, al Velòdrom de Sans, intervingrà, ultra l'italià Angelo Vay i el campió d'Espanya Josep Cabrian, que han de disputar el match tres motos, el tunisià Ali Neffati, l'actitud i interès, del qual, demostrat per a disputar el match, han estat acollides pel públic amb una gran simpatia.

Com ja vàrem dir, Ali Neffati contentà en principi als organitzadors del Velòdrom de Sans, i els va exposar la seva impossibilitat de desplaçar-se a causa de tenir un contracte per al Velòdrom Joan Bouin, de Marsella, però en saber que els seus adversaris haurien d'ésser Vay i Cabrian i d'una manera especialíssima l'italià, rectificà la seva actitud i es va oferir incondicionalment per a disputar l'esmentat match, que reunirà a la pista de Sans els tres corredors que sobre ella més grans velocitats han assolit i que més s'han distingit.

L'interès de la cursa ha de resultar necessàriament extraordinària, corrent com han de córrer les tres en la mateixa prova, que serà la clàssica de dues mànegues sobre cent voltes cada una d'elles, distàncies que han excel·lents resultats han donat i que ha demostrat ésser la que millor va en aquesta mena de reunions.

Si bé no s'ha fet encara la distribució d'entrenadors als "stayers", que han de disputar el match, és lògic suposar que Rubio entrenarà el seu "poulain" habitual Josep Cebrian Ferrer, que l'italià Angelo Vay serà entrenat, com en la darrera reunió, per Faura i que Buxadó curarà d'entrenar Neffati. Peña quedarà com a entrenador de repos, perquè donat el cas que qualsevol de les motos entrenants sofrixi una "panne", pugui sortir immediatament Peña amb la seva a emplenar el buit.

Per tal que la reunió sigui verament de classe internacional, es completarà la reunió amb dues proves de valua, a base dels corredors de primera categoria, Senen, Vicents Cebrian, Bachero, Regnier, Salra i altres "asos" i els que sense ésser-ho encara poden competir amb els primers, com Costa, Farró, Valent, Roses, etc.

Aquests corredors disputaran una cursa d'eliminació, que haurà de resultar interessantíssima per l'interès que han de posar les "primeres categories", en no ésser eliminades pels "nous asos", i una altra d'individual per "sprints".

LA VETLLADA D'AVUI

Avui, dimecres, al vespre, tindrà lloc al Nou Món del Paral·lel, una vetllada popular a base de la revetja en vuit rounds, entre el campió alacantí Fabra i el castellà Santos.

Començarà la vetllada amb un combat a quatre rounds entre els lleugers Blai i Lázaro, i tot seguit, a la mateixa distància, els excel·lents plomes Macià i Mir, i en el darrer dels quatre rounds, En Corella, un dels millors pesos mosques, serà enfrontat amb En Boira.

En sis rounds, per a cercar un adversari per En Benlloch seran enfrontats En Molina i l'Antoni Campos.

Com a penúltim combat figura el de sis rounds que posarà al canari Santana davant d'En Roselló.

Començarà la vetllada a un quart d'onze, tots els boxadors en programa han d'estar en el local abans de tres quarts de deu fent acte de presència a l'organitzador, puix que la Federació imposarà multes d'un 10 per tot de les seves borses als boxadors que no siguin al local abans d'obrir les portes al públic.

DELS TORNEIGS AMATEURS

El dissabte tindrà lloc al Luna Park de la Diagonal, cantonada a Claris, els torneigs dels pesos gal·ls i welters. Són convocats per avui dimecres al Palace Sporting Club, Plaça del Teatre, número 2, a les set del vespre, tots els amateurs d'aquelles categories que hi vulguin prendre part, a més dels gal·ls ja inscrits en anys Otero, Vendrell, Llach, Llibre, Martí, Ignàcia, Roig, Calvo, Tejada, Murillo, Forcadell i Aguilar i els welters senyors Boeggi, Nogué, Zanni i Recal, Gregorio, Zúñiga, Badal, Baquer, Capilla i Rodríguez, a fi de comprovar si pertanyent a les categories.

LA MAS PODEROSA INDUSTRIA AUTOMOVIL DE EUROPA

CITROEN

500 COCHES DIARIOS

PRODUCCION 1928

SOCIEDAD ESPAÑOLA DE AUTOMOVILES CITROEN S.A.
MADRID Avenida Pi Margall 12
BARCELONA Rambla Catalunya 90
DEPOSITOS IRUN - BORT-BOU - SEVILLA - LA CORUÑA
250 AGENTES Y STOCKISTAS
A BARCELONA
Gaietà Alegre, Provença, 280 :: Marian Aguilar, Corts, 415

Si....!

peró el TALBOT és millor

